Jacobus <de Voragine>: [Legenda aurea] Legenda sanctorum seu Historia longobardica
[Köln: Ludwig von Renchen], [ca. 1486] Seite 260

sibi apparuisse ⁊ vt precedentes se ad xp̄m
vxorē ⁊ filiū seq̄ret admonuisse deīn a tem
plo℞ pōtificib₉ ad vrbē Mediolanuȝ vnde
Romā in exiliū missus fuerat redire cuȝ in
iuria multa cōpellit̄ vbi cū puero Celso p̄
sentat̄ p̄sidi Qui educt₉ extra portā Rōa
nā in locū qui d̄r tres muri: cū puero celso
decollatus ē Quo℞ corpa cū xp̄iani rapu
issent. ⁊ in ortis suis collocassent in nocte
cuidā scō noīe ceratio appuerūt dicētes vt
eo℞ corpora in domo sua pp̄ter Neronē p
fundi₉ sepeliret. Quib₉ ille Queso dn̄i sa
nate pri₉ filiā meā paliticā Que cū sanata
fuissȝ corpa eo℞ tulit ⁊ vt inserāt sepeliuit
Post longū vero tp̄s de₉ eo℞ corpa beato
Ambro. reuelauit. Celsuȝ autē in loco suo
reliquens. nazariū cū sanguīe recēti quasi
eadē hora sepultū miro odore fragrantē in
corruptū cū capillis ⁊ barba reperiens ad
eccīam aplo℞ transtulit ⁊ ibi honorifice sepeli
uit. Celsum quoq̄ ibi postmodū sustulit et
in eadē eccīa collocauit Passi sunt circa ān
nos dn̄i. lviij. De h̄ martire sic dic̄ Ambr.
in p̄fatōe Martir scūs roseo lustratus cru
ore nazari₉ celeste meruit ɔscēdere regnū.
Qui dū per innumera tormēto℞ supplicia
crudelius vexaret̄ tirānicā rabiē fidei ɔstā
tia supabat nec potuit psecuto℞ illatis cede
re minis qm̄ p se certāte ipse auctor victo
rie xp̄s dn̄s dimicabat. Ducit̄ interea ad
tēplū ydolis p̄libare pphanis. quo℞ portē
ta diuino fultus p̄sidio mox vt ingressus ē
redegit in puluerē. Ob h̄ liquidas maris
in vndas lōgius in terra protectus āgelici
muneris famulatu solida inter fluctus vesti
gia p̄figebat. O felix ⁊ inclitus dn̄i prelia
tor. qui mūdi cōgressus pn̄cipē: innumerā
ppl'i multitudinē vite sociauit et̄ne. O ma
gnum ⁊ ineffabile sacr̄mentū vt de illo℞ po
tius salute letet̄ eccīa quos punisse mūdus
exultat O btā mr̄ nato℞ suorū glorificata
tormentis quos nō plāctu nō gemitu ad in
ferna deducit sed ad celestia regna migran
tes perpetua laude prosequit̄ O testis fra
grātissime nitore celesti fulgide cui₉ inesti
mabilis odor salutis prepollet aromatibus
quē Ambro. reperiēs perennē p̄tonum de
dit ⁊ medicū fidei ppugnatorē sacri prelij
bellatorē. Tu dudū multo latitantē pulue
re dragmā inuenis accēsa vbi virtute sup
na vt pateāt xp̄e cūctis tua munera seclis.
angelicos cernāt hūanaq̄ lumīa vultus
Hec Ambrosius.

De nomine

Felix dictus est a felicitate. Vel felix
quasi ferens lites ⁊ tribulatōes isti₉
mundi pro vita eterna. Vel felix quasi fe
rens lixam id est aquam ad fidem id est du
cens populuȝ ad fidē

De scō Felice

Felix loco liberij in papaȝ
eligit̄ ⁊ ordina
tur. Cū em̄ liberius papa nollȝ ar
riane heresi assentire. missus ē in exiliū a cō
stantio filio cōstātini ⁊ ibi p trienniū mora
tus ē Quapropt̄ totus cler₉ rōanus loco
eius felicē ordīauerīt ip̄o liberio volēte ⁊ ɔ
sentiēte Qui quidē felix ɔcilio ɔuocato co
ram xlviij. ep̄is. cōstantiū arrianuȝ ⁊ hereti
cū ⁊ duos p̄sbiteros sibi fauētes ɔdēnauit
Quare cōstātius indignatus felicē de ep̄a
tu deiecit ⁊ liberiū eo pacto reuocauit. vt. s.
solūmodo ɔstātio ⁊ alijs q̄s felix ɔdemna
uerat cōicaret Liberi₉ g̃ exilij tedio affectus
heretica p̄uitate subscripsit Et sic intm̄ pse
cutō excreuit vt q̄plurimi sacerdotes ⁊ cle
rici liberio nō phibēte necati sunt in eccīa.
Felix vero de ep̄atu reiectus cū in p̄dio suo
habitaret inde eductus martirium capitis
obtruncatione promeruit. circa ānos dn̄i
cccxl.

De nominibus

Simplicius dictus est a simplicitate
quasi sine plica falsitatis. Faustinus
quasi faustus. i. fortunatus. Beatrix qua
si beatitudinē capiēs Vel d̄r beatrix a btā ⁊
res quod est virtus quasi beata virtus.

De scīs Simplicio Faustino ⁊ Beatrice

Simplicius ⁊ Faustin₉
fratres cū sacri
ficare cōtemnerēt sub Dioclecia
no mlta rome supplicia ptulerīt. tādē data

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-146/0259
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG